

העלון טעון גניזה
 עלון מס' 832
 שבת קורח
 שנת תשפ"ו

תפארת ענין

ע"ש הצדיק המלובן רבי ינון חורי זצוק"ל, זיע"א
 יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 1700-720-500

העלון מוקדש לעילוי נשמת
 יוסף בן רבקה ז"ל
 אולגה זימבול בת אמילי ז"ל
 רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
 יעקב קיקי בן יסמיה ז"ל
 כרמלה קונפטה בת רחל ז"ל
 חנניה בן אורלי ז"ל
 דינה בת פורטונה ז"ל
 אהרון בן מתתיהו ושרה ז"ל

זמני שבת פרשת קורח

רבינו תם	צאת שבת	הדלקת נרות	פגל המנחה	ירושלים
9.04	8.28	7.10	6.15	תל אביב
9.01	8.30	7.28	6.17	חיפה
9.02	8.31	7.19	6.19	באר שבע
8.59	8.28	7.25	6.15	

המולד 7.46 (16)

הפטרה: "ויאמר שמואל"

ההלכה השבועית

תפילת שחרית בשבת

א. תלמיד חכם הדורש ברבים הלכות ודיני הורה, עליו להתבונן תחלה וללמוד הדברים שעתידי להשמיעם, וילמדם בעומק העיון, במקורות ההלכה בטור ובבית יוסף, ובראשונים ובאחרונים, שיהיו דבריו מיוסדים על אדני פז, ולא יסמוך על ספרי הקיצורים, אלא יטה שכמו לסבול ללמוד בעיון היטב, וללמד תורה שיש לה בית אב, במקורות נאמנים, ויסדר הדברים בפיו ובלבו, באופן שיהיו שגורים בפיו בטוב טעם ודעת, ויסבירם לצאן מרעיתו, הקהל שרוצה ללמוד על מנת "לעשות", כי לא עיקר המדרש, אלא המעשה. ותבלין לדבריו ישלב עמהם דברי אגדה ותוכחות מוסר, אשרי איש יעשה זאת וזכות הרבים תלוי בו.

ב. תלמיד חכם הלומד לעצמו אם רוצה ללמוד בשבת בעומק העיון בבירור הסוגיא, שפיר דמי, אבל יותר טוב שילמוד התלמוד כפשוטו ובהלכה ובמדרש ובאגדה.

חזון עובדיה

מטעמים לשולחן

כל המחלוקות - שורשן במחלוקת קרח ויקח קרח (טז, א)

בספר "מנחת שמואל" מביא בשם הספרים הקדושים, שעיקר חיותו של היצר הרע הוא ממחלוקות ומחטאים של בין אדם לחברו. בעל ה"הפלאה" כותב בספרו "פנים יפות": 'קרח' בכתוב חסר הוא לשון ענווה. כל זמן שקרח נהג בענווה הוא בחר בחיים, ומתוך כך היה איש של שלום ונמנע ממחלוקת. בדרך רמז: 'קרח' ו'חיים' יחד - בגימטריא 'שלום'. 'קרח' - בכתוב מלא מסמל גאווה. מתוך גאוותו הוא בחר ברע ויצר מחלוקת נוראה בישראל. 'קרח' ו'רע' - בגימטריא 'מחלוקת'. זהו שכתב רש"י: "ויקח קרח" - "לקח את עצמו לצד אחד". איזה צד? הייתה לו אפשרות לבחור בחיים ולהביא שלום על ישראל, אך הוא בחר ברע ויצר מחלוקת בעם ישראל. כאשר היו משמיעים באוזני הרב מבריסק זצ"ל לימוד זכות על קרח, הוא לא היה מוכן לשמוע. אמר: אם התורה כותבת שהוא הגיע לכפירה - אינני רוצה לשמוע עליו שום לימוד זכות! ממה הכול מתחיל? מגאווה. הייתה לו אפשרות לנהוג בענווה, אך הוא בחר לנהוג בגאווה, וממנה נפל והגיע לידי מחלוקת, אשר גרמה לו לבוא לידי כפירה. אך הרעה שגרם קרח לא הסתיימה בו ובדורו, השפעתו הרעה הולכת ונמשכת לדורות. נאמר בתהילים (קמז, יז): "משליך קרחו כפתים". דורשים חז"ל, שה'פתייתם' של מחלוקתו של קרח מפוזרים לאורך כל הדורות. כתב ה**נצי"ב**, שכל המחלוקות שיש בכל הדורות, שורשן הוא במחלוקתו של קרח. מכאן רואים עד כמה צריך האדם להיזהר במעשיו. כשהוא בוחר ברע, הסבל שלו אינו מסתיים בחייו, אלא הולך ונמשך גם לאחר מותו, שכן השפעתה הרעה של מעשהו הולכת ונמשכת דור אחר דור. הוא תקוע בגיהנום ואינו יכול לצאת משם, כי בכל יום הוא מקבל משלוחים של עבירות של אנשים אחרים, אך הן מיחוסות אליו, כי הן נעשו מכוח השפעתם הרעה של מעשיו. אחת התקופות הקשות בעם ישראל הייתה בימי משיח השקר, שבתי צבי ימ"ש. הוא הצליח להוליך שולל המונים בישראל ואף להטעות רבנים וגדולי תורה. השפעתו הרעה לא נעצרה במותו אלא הלכה ונמשכה אף לאחר מותו. ה'שבתאות' הפילה חללים רבים בעם ישראל וגרמה נזקים רוחניים אדירים עשרות שנים לאחר מותו של ש"ץ. **רבי יהונתן איבשיץ** זצ"ל חי שני דורות לאחר אותה תקופה, אך החשש מפני סכנתה של השבתאות עדיין היה קיים בדורו. הוא היה גאון עולם וקדוש עליון. הוא חיבר את הספר 'אורים ותמים' על חושן משפט ואת ספר 'יערות דבש' המכיל את דרושיו. **הגאון מוילנא** אמר לחידושי התורה שלו אפשר לקרוא 'יערות דבש', כי הם מתוקים מדבש, ולדרשותיו אפשר לקרוא 'אורים ותמים', כי הם נאמרו ברוח הקודש. רבי יהונתן איבשיץ עסק גם בתורת הנסתר וכתב קמיעות. הפחד והזהירות מפני השבתאות היו גדולים כל כך, עד שהתעורר חשד שמא רבי יהונתן איבשיץ מושפע ממנה. **היעב"ץ**, **רבי יעקב עמדין**, קם וערער על מעשהו של רבי יהונתן איבשיץ, וכך נוצרו פולמוס ומחלוקת גדולים שפשטו כאש קוצים וזעזעו את הדור ההוא. רבי יהונתן איבשיץ היה רבן של שלוש הקהילות אה"ו שבגרמניה [אלטונה, המבורג וואנדסבק], וכשנפטר נקבר בחלקת הרבנים בבית הקברות היהודי באלטונה. בעיר זו התגורר היעב"ץ, וכשנפטר ציווה שלא לקבורו בחלקת הרבנים, סמוך לרבי יהונתן איבשיץ. ביום פטירתו של היעב"ץ מג האוויר היה סגרירי, שרר ערפל כבד והראות הייתה קשה. אנשי החברא קדישא גיששו את דרכם בבית הקברות כדי לאתר מקום לקבורתו של היעב"ץ. הם טעו בדרכם ובמקום להתרחק מחלקת הרבנים הם התקרבו אליה. הם כרו את קברו של היעב"ץ והטמינוהו בו. כשמג האוויר התבהר, התברר שהם קברו אותו בסמוך לרבי יהונתן איבשיץ. אומר **מהרי"ץ דושינסקי**: מן השמיים גלגלו ששני גדולי עולם אלו ייקברו בסמוך, כדי לרמוז לנו שהם שוכנים זה בצד זה בשלום ובמישור. אכן, לימים שניהם נגלו בחלום לאחד הגדולים, ואמרו לו שהם יושבים בגן עדן בשלום ומתענגים מזיו השכינה, אך תלמידיהם שנמשכו אחר המחלוקת והתסיסו אותה שלא לשם שמיים - הם סובלים ומתייסרים בגיהנום. היה היסטוריון שחקר את התקופה ההיא, וחיבר ספר על הפולמוס שהיה בין יעב"ץ לרבי יהונתן איבשיץ. אמרו לו: הפרשה היא שקעה ונעלמה בין דפי ההיסטוריה, למה לך לעורר ולהציף אותה מחדש, למה ללבות את אש המחלוקת? הרי זה גורם לביזיון ולזלזול של גדולי עולם! אך הוא התעקש להוציא את הספר ויהי מה. עקב עלויות הספר הרבות הוא נכנס לחובות, מתוך מחשבה שיוכל להחזיר את החובות ממכירת הספר. הספר יצא לאור בכמה אלפי עותקים. המשאית הובילה מבית הדפוס משטחים שלמים של הספר לצורך אחסונם במחסן. כעבור זמן קצר פרץ קצר חשמלי במחסן וגרם לשריפה שכלתה את כל אלפי העותקים. מן השמיים הראו לו שאין מקום ללבות מחדש את אש המחלוקת ולזלזל בגדולי עולם. בעקבות זאת נאלץ המחבר לעזוב את הארץ מאימת הנושים ומאז הוא נדד ממקום למקום ולא מצא לו מנוחה. זה עונשו של אדם שלא נזהר בגחלתם של גדולי עולם.

שש שמרתך

אהבתם את העלון? רוצים לקבל אותו כל שבוע עכשיו גם בדוא"ל ובואצפ?

שלחו אלינו את כתובתכם למייל: tifaret@hasdeyion.org או הכנסו ל- www.hasdeyion.org או בואצפ: 050-9580500

לשדך הבנות

בגמרא במסכת מועד קטן (יח ע"ב) מובא: "אמר רב משום רבי ראובן בן אצטרובילי: מן התורה ומן הנביאים ומן הכתובים מצאנו שמה' אשה לאיש. מן התורה - ויען לבן ובתואל ויאמרו מה' יצא הדבר' (בראשית כד, נ). מן הנביאים - ואביו ואמו לא ידעו כי מה' היא' (שופטים יד, ד). מן הכתובים - ומה' אשה משקלת' (משלי יט, יד)".

לו אישה". בכך הסתיימה ספנת הנשואין לגויה רחמנא לצלן, אך עדיו לא הסתים הספור. זמן מה לאחר מכן, התדפקה אישה על דלת ביתו של שאול ואהל. המשרת פתח, והאישה בקשה לדבר עם השר. "האם נקבעה לך פגישה?" שאל המשרת. "לא". "אם כן, לא תוכלי להפגש עמו", השיב המשרת. "אמור לו, בבקשה, שכלתו מבקשת לשוחח עמו". כלתו?? המשרת נגש אל ר' שאול ואהל, וספר לו על האישה הזרה, שטוענת שהיא כלתו, ומבקשת לדבר אתו. "הכנס אותה", הורה רבי שאול למשרת. "הרב זוכר אותי?" "לא", משיב ר' שאול בפליאה. "אינני זוכר ואינני מכיר כלל". "אני כלתך, אשת בנך. הייתי חולה אנושה, ושכבתי בבית החולים. אתה שאלת אותי האם אסכים להנשא לבנך. הסכמתי, ובנך קדש אותי כדת משה וישראל. ברוך ה', הבראתי, ואני באה לממש את הנשואין". שאול עמד המום ונבוך. לא יעלה על הדעת שבנו יהיה נשוי לאשה זו, שהיא מבגרת ממנו בהרבה, ומי יודע מי היא ומה טיבה... "לא היו אלו נשואים אמיתיים", אמר לבסוף רבי שאול. "רק רצינו להסיר מעל ראשו של בני את ספנת בתו של המלך. אנא, בבקשה ממך, אשלם לך עשרת אלפים זהובים כפצוי, אבל תסכימי, בבקשה, לקבל גט". רבי שאול הזמין דינים, וכבר כתבו את הגט, אך לפני מסירת הגט בקשה האישה לשוחח עם בעלה, בנו של שאול, בארבע עינים. "אני יודעת, שמציעים לך את ההצעות השידוכים הטובות ביותר", היא אמרה לו. "אביך שר של המלך, עשיר מפלג ונכבד ביותר. אתה עצמך תלמיד חכם ומבורך במעלות טובות ומרובות. האם תרשה לי להציע לך שדוך? אני רוצה להציע לך בחורה מאד מיחסת, אחינית של הרמ"א. היא מביאה אתה נדוניה גדולה של עשרת אלפים זהובים. היא גם חכמה ומשכילה". "מי זו?" שאל בנו של שאול. "זו אני. אבא שלי היה אח של הרמ"א. כשאבי נפטר, אני חליתי, ובשל צערי הגדול הלך מצב בריאותי והתדרדר, והייתי חולה אנושה. יום אחד באת לבית החולים, קדשת אותי ונתת לי תקווה, ובזכות זה חזרתי לחיים. אני אהיה לך בעזרת ה' אישה טובה. אבי, זכרונו לברכה, הקנה לי הרבה ידע וחקמה. יש לי נדוניה גדולה, שהרי אביך מציע לתת לי עשרת אלפים זהובים... נתת לי חיים, אנא אל תיקח אותם ממני!" בנו של רבי שאול נרעש ונרגש לשמע הדברים, ומיד הודיע לאביו שאינו מוכן לתת גט לאשה זו. האישה היתה מבגרת מבעלה בשנים רבות, ור' שאול חשש שמא לא תוכל לזכות לבנים. מאחר שלא ידע מה נכון לעשות, פנה אל גדול הדור, הרמ"א, שהיה כאמור דודה של האשה. "מאחר שהיא עדין מסגלת לזכות לילדים", אמר הרמ"א, "ראוי ונכון לקיים את הנשואין הללו, ואין שום סבה לגרשה. גם אם לא יהא ספק בידה ללדת ילדים רבים, אולי תלד תאומים, או שתלד בת וכן ויהיו תאומים, ותזכו לזרע בך ה'". "מיד קבל ר' שאול ואהל את הדברים. הוא רק בקש לעשות שוב קידושין, מאחר וחשש שמא היה פגם בקידושין הקודמים, שנעשו כבניכול רק למראית עין. שני הצדדים סכמו, ששם משפחתם יקרא 'תאומים', על שם הברכה של הרמ"א. ואם תולד להם בת, והיא תנשא לאיש - גם בעלה ישנה את שמו לשם 'תאומים', כדי לזכור את הברכה של הרמ"א. וכן היה. היא ילדה בת, והבת הזאת התחתנה עם הרב פרנקל, שנקרא שמו 'פרנקל תאומים'. תאומים רבים נולדו למשפחה במהלך הדורות, וזכו לזרע בך ה' ומתוק האור

לפעמים, נתן לראות אף בעין בשר ודם השתלשלות ענינים מרתקת, של "מה' אשה לאיש". כזה הוא הספור שלפנינו: לפני כארבע מאות שנה היה המהרש"ק רבה של ונציה. בנו, שאול, למד בתחילה בפדובה, בישיבה של סביו, ובישיבה בונציה, ואחר כך נסע ללמד בפולין. יום אחד הגיע לאיטליה הרוזן הפולני רדזיויל, ובשל שבוש סבות כלשהו אצל כספו, והוא נותר ללא אפשרות מחיה וללא יכולת לשוב לארצו. בצר לו, בקש את עזרתו של המהרש"ק, אשר ארח אותו במאור פנים, ספק לו מזון ושתייה ביד רחבה, וגם נתן לו כסף לכל הוצאות הדרך. כאשר שב הרוזן רדזיויל לארצו, הוא חפש בישיבות פולין את שאול, בנו של מיטיבו. לאחר שמצא אותו, מצא שאול חן בעיניו, בשל מדותיו הטובות ופקחותו הרבה. הרוזן רדזיויל קרב אותו מאד, והפכו אותו ליועצו האישי. מאחר שרדזיויל היה מקורב למלך, נפגש שאול גם עם המלך, והמלך העריך אותו, ואף מנהו לשר. כשמת מלך פולין, סטפן באטורי, טענו שני אצילים לכתר המלוכה, וקשה היה למועצת האצילים להכריע ביניהם. על פי החוקה, מן ההכרח היה לבחור מלך תוך עשרים ואחד יום. הלילה העשירי ואחד הגיע, אך עדין לא הגיעו לכלל הסכמה. רדזיויל הציע, שימנו את שאול למלך ללילה אחד. ההצעה מצאה חן בעיני כל הצדדים, מאחר שכל מועמד אחר היה חשוד, שמא יתפוס את כס המלוכה לתמיד. שאול הכתר אפוא למלך ללילה אחד, ואז הענק לו שם המשפחה ואהל, שפרושו בגרמנית "הנבחר". שאול ואהל לא בזבו את זמנו במשך אותו לילה. הוא הזדרז לבטל גזרות נגד היהודים ולתקן תקנות לטובתם. בין השאר, הוא חוקק חק שיחול ענש מות גם על רוצחי יהודים, מאחר שעד אז לא נענשו רוצחי יהודים בחמרה. הוא גם הרחיב את תחומי החכירה של היהודים, ועוד. למחרת הכתר מלך על פולין, ואף זאת על פי המלצתו של שאול. שאול ואהל נותר מקורב למלכות, והיה נכבד מאד בין אחיו היהודים. יום אחד נודע לרבי שאול, שבתו של המלך נתנה עיניה בבנו, והיא חשקה בדעתה להנשא לו. מאחר שהיא קתולית, ובנו של שאול יהודי, שלח המלך מכתב לאפיפיור, לבקש ממנו 'אשור' לנשואין הללו. "תתאר לך כמה שפר גורלך", אמרו שרי המלך לשאול ואהל, "אם האפיפיור יאשר, הבן שלך יזכה להיות חתן המלך!" שאול נחרד. מה יוכל לעשות כדי למנוע את הצרה הנוראה הזאת? הפתרון היחיד היה לחתן את הבן מיד, ללא כל שהוי. אבל עם מי? שאול הגה רעיון - הוא הלך עם בנו לבית החולים, שם שכבה אישה יהודיה נוטה למות. "האם את מוכנה להתחתן עם הבן שלי?" הוא שאל אותה. היא הסכימה, והבן קידש אותה כדת משה וישראל. ימים ספורים לאחר מכן הגיעה משלחת חגיגית אל מעונו של רבי שאול. הודיעו לו באפן רשמי, מטעם המלך, שהמלך מוכן להשיא את בתו האהובה לבנו של שאול. "אוי ואבוי", אמר ר' שאול, "אלו רק הייתי יודע...בדיוק לפני מספר ימים הוא נשא

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

הייתה לי פריחה בגוף במשך חודש הלכתי לרופאים הביאו לי כל מיני משחות ותרופות ולצערי הרב שפריחה לא זזה ממקומה והתרופות והמשחות ממש לא הועילו. לצערי הרב שכחתי מהפדיון של "חסדי ינון" ולא עשיתי במשך כל אותה תקופה הבורא ברחמיו חס עלי ונזכרתי ב"פדיון נפש" של "חסדי ינון" ומהרתי לעשות וישתבח הבורא מיד לאחר שעשיתי את הפדיון הפריחה נעלמה כלא הייתה, זה מובן שהבורא חס עלי ואז נזכרתי בפדיון. אני מודה לשם יתברך על הישועה שזכיתי לראות בגופי ממש...אין עוד מלבדו!
מ.א מתל אביב

לאחינית שלי, תינוקת בת אחת עשרה יום גילו זיהום קשה בכל הגוף, היה לה חשש לדלקת כרום המח, עשו לה אפילו את הבדיקה הזאת בגב שבודקים את נוזל עמוד השדרה. הילדה היתה כולה נפוחה. רחמנות עליה. עשיתי לה את ה"פדיון נפש" ב"חסדי ינון" ביום רביעי, וביום חמישי שיחררו אותה הביתה, אמרו שהמדדים שלה תקינים, נתנו לה טיפול חיצוני והכל עבר לה. ישתבח שמו...אין עוד מלבדו!
בעילום שם

סמא דחיי - הסגולה הטובה ביותר להצלחה

שמר פיך וקשוננו שמר מצרות נפשו (פסדו כי אביס)

צריך לעשות תשובה קדם ימות המשיח

פתיב: "וזכר את בוראך בימי בחורתיך, עד אשר לא יבאו ימי הרעה [היני, קדם שבואו] והגיעו שנים וגו'" (קהלת י"ב), ואמרו חכמינו ז"ל: אלו ימות המשיח, שאין בהם לא זכות ולא חובה. והכונה, שצריך לעשות תשובה קדם שיגיעו ימות המשיח. קרובים אנו בודאי לימות המשיח, ואם כן כמה צריך כל אדם להזדרז לעשות תשובה והנה כאשר נתבונן בעתים הללו, רואים אנחנו שימות המשיח משמשים ונבאים. ואף שאין אנו יודעים בצמצום את הזמן, מכל מקום קרובים אנו לימות המשיח בודאי, כי כל הסימנים שהובאו בגמרא פרק חלק מתקומים קלם. ובפרט במה שאנו אומרים: "ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה", שחלול השם גדול מאד, ונתקיים בימינו מה שאמר הכתוב (שמות איו): "כי יד על כס יה", שרוצים להשפיע את שמו יתברך מן העולם. ומקים בימינו מה שאמר הכתוב (תהלים קטו): "כי לשמך מן כבוד", ואיתא בגמרא (פסחים קיח, לחד דעה), שקאי על ביאת המשיח ואם כן, כמה צריך כל אדם להזדרז לעשות תשובה על עונותיו, פן יבוא משיח פתאום, כמו שאמרו חכמינו ז"ל, ואז יתגלו לפני הכל הפושעים והחוטאים, כמו שאמר הכתוב (קהלת יב): "סוף דבר הכל נשמע", וכמו שתרגם המתרגם. ואז בודאי יצק כל אחד במר נפשו ויאמר: חטאתי עויתי וגו'

אמרת הצדיק

רבי לוי יצחק מברדיצ'וב היה נוהג לומר "אלמלא נכתבה גאווה בתורה לא היתי מאמין בשום פנים שמידה זו היא במציאות, שכן אדם שהוא עפר ואפר חרס הנשבר, כיצד יתגאה?!"

לבקשת הקוראים - מחכים לספורי ישועות שלכם
בטל: 1700-720-500 או בואצפ 050-9580500

לבני היקר, השם ישמור אותנו, היו חורים בשתי האוזניים. הסבל שלו היה בלתי נסבל, כאבים עזים, ירידה קשה בשמיעה והגבלה מוחלטת במגע עם מים. בזמן שכל בני גילו נהנו בים ובבריכה, הוא נאלץ להישאר בחוץ. הלכנו לרופא, וההחלטה הייתה חד-משמעית: חייבים לעבור שני ניתוחים כירורגיים, אוזן אחר אוזן. הניתוח באוזן הראשונה עבר בהצלחה, אך הסבל והכאבים שאחריו היו קשים מנשוא. בני, שלא רצה לעבור שוב את הצער הגדול הזה, פתח את ליבו בתפילה לבורא עולם. וההשגחה הפרטית לא איחרה לבוא: ובסיעתא דשמיא הגיע לידי העלון "תפארת ינון". הוא קרא שם את סיפורי הישועות, ורגע לפני הבדיקה הגורלית לקביעת התאריך לניתוח השני, הוא ביקש ממני: "אמא, בואי נעשה "פדיון נפש" ב"חסדי ינון". כמו כל אמא שרוצה רק בטובת בנה, הסכמתי מיד והזמנתי עבורו את הפדיון. ביום הבדיקה הגענו לרופא כדי לקבוע את תאריך הניתוח השני. הרופא לקח את המכשירים, בדק לעומק, וההלם ניכר על פניו. הוא הביט בנו והודיע חגיגתי: החור באוזן השניה נסגר לחלוטין בצורה טבעית! אין שום צורך בהתערבות כירורגית. ישתבח הבורא ויתעלה שמו לעד!
אין עוד מלבדו!

ח.ר ממעגלים

היתי צריך לעבור ניתוח של קרע ברשתית, לפני זה הזמנתי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" ובסיעתא דשמיא עברתי את הניתוח בהצלחה ברוך השם וגם ההתאוששות מהירה. תודה להשם...
י.ג מהמרכז.

לצערי היו לי כאבים עזים במפרק של הירך, במשך תקופה של קרוב לארבע שנים לסרוגים כשזה בא והולך, הלכתי לרופאים למצוא את מקור הבעיה ולא נמצא שום ממצא כל שהוא שיכל להסביר את התופעה, כששמעתי על העלון "תפארת ינון" ששיך ל"חסדי ינון" ביקשתי להפיץ אותו ושם קראתי על הפדיונות של "חסדי ינון". החלטתי לעשות "פדיון נפש" לעצמי. וישתבח הבורא כנגד כל הסיכויים בצורה שאין לי דרך להסביר אותה מאז שעשיתי את הפדיון ב"חסדי ינון" ומדובר על לפני הרבה זמן הכאב נעלם כלא היה...הודו להשם כי טוב, כי לעולם חסדו...
נ.ס מאזור ירושלים

"יש את הקונה את עולמו בעלון אחד"

היה שותף

לזיכוי הרבים באיזור מגוריך

לכרטיס: 1700-720-500

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

כרטיס בקו הישועות 1700-720-500

בן מלך נסע למרחקים מצויד בממון רב שקיבל מאביו. כעבור כשנה אזל הכסף, והוא נאלץ לחזור הביתה. טרם חזרתו שלח מברק ובו כתב: "אני בדרך!". לפני בואו ערכו לו קבלת פנים מפוארת כראוי לבן מלך. כשהגיע, שמח אביו שבנו קרוב אליו, ושהה במחיצתו שעות רבות. בחלוף שבעה ימים, הודיע הבן כי בדעתו לשוב למקומו. אביו הבין את דבריו ושאל: "האם אתה זקוק לכסף?" "כן" השיב הבן. המלך הוציא מהארון פנקס צ'קים, מילא את הסכום, חתם ומסר לבנו. בנו הביט בצ'ק, הסתכל על אביו ובאדיבות הושיט בחזרה את הצ'ק. שאל אותו אביו: "מדוע החזרת לי את הצ'ק? האם החתימה לא נכונה, אולי התאריך לא טוב בעיניך?" השיב בנו: "התאריך והחתימה בסדר גמור, אולם הסכום... רשמתי סכום נמוך מאד, סכום שיספיק לי רק לשבוע ימים, לכן אני מחזיר, אין לי מה לעשות במרחקים עם סכום כזה". "אכן בני היקר, זה בדיוק מה שאני רוצה! שלא תפליג לך למרחקים, תישאר קרוב אליי ותבוא לברקני מידי יום" אמר אביו. לעיתים נמצאים אנו בצער מפרנסה דחוקה, מימים המבשרים לא טוב - נושאים את עיינינו כלפי שמים ומבקשים פרנסה ברווח, נחת, חיים קלים וטובים. לבורא עולם אין בעיה לתת לנו הכל מהכול, "פנקס הצ'קים" שלו פתוח והיד יכולה לרשום הכל - פרנסה, בריאות, ברכות והצלחות. אם כך, מה מונע מהבורא לתת לנו הכל? הרי אנו בניו, ואב אוהב את בניו בכל מצב. בורא עולם מחכה לתפילה שלנו, להרמת העיניים אליו, לביטחון בו, לאמונה שהוא אבא שלנו. אם היה נותן הבורא לאדם הכל מהכול, ספק אם אותו האדם היה פונה אליו, מודה לו, או מתייחס בצורה כלשהי. מתי אדם מודה? כשיש לו מחסור ואותו מחסור מתמלא, רק אז האדם מעריך ומודה. בורא עולם רוצה אותך קרוב אליו, לכן לא תמיד נותן לך את כל צרכיך, אולם אם תתפלל, תתן הודיה, תדבר עם הבורא, תכניס אותו לחייך, גם כשיש לך, גם כשהכול טוב, הוא ידאג שהטוב הזה לא ימוש מביתך, והוא ברחמי ימשיך וימלא את מחסוריך...

רון קרתא

שו"ת הלכתי

מאת הפוסק הגאון הגדול רבי עמרם פריד שליט"א

שאלה: מתי הזמן הנכון לומר 'ברוך שמיא', האם בזמן שהספר תורה מונח בהיכל או כשהוא בחוץ?

תשובה: יש בזה שני מנהגים, ומי שאין לו מנהג יתחיל באמירת 'ברוך שמיא' מיד עם פתיחת הארון ויאמרנו תוך כדי הוצאת הספר ולאחריה. ובני ספרד נהגו לאומרו כשהספר תורה עדיין בהיכל והארון פתוח. מקור: שו"ע סימן קלד. פמ"ג סימן קמב ס"ק ג. שער אפרים שער י.

שאלה: האם צריך לעמוד בשעת עניית 'ברכו' שאומרים העולים לתורה?

תשובה: לדעת המשנ"ב צריך לעמוד גם בזמן שהעולה אומר וגם בזמן שהציבור עונים, אבל רבים נוהגים להקל בזה. מקור: שו"ע סימן קמו, משנ"ב ס"ק יח, וכף החיים שם.

הערות והארות על הלכות אלו ניתן לשלוח למייל: 6191265@GMAIL.COM

"ועשו לי מקדש - ושכנתי בתוכם"

"בשעה טובה ומוצלחת, ב'חסדי יונן' נפתח בימים אלו בית מדרש ע"ש הצדיק המלובן ר' יונן חורי זצוק"ל

זכות נדידה וחדר-פעמית! להיות שותפים בקומה -

נינו להקדש ולהבנות: ליולד בשמחה | לרפואה שלמה | להצלחת המשפחה | ארץ תש"ש | סטודיום | סטודיום | ספרי קודש | שולחנות כל חדרים נרתיק נוסף בבניין מקדש מעט, במיוחד בכיסים קשים אלו...

לתרומות והקדשות:
 050-9580500 ☎ 1700-720-500
 או חשב' 3640582 - בנק הדואר 09 - סניף 01 (נא לציין עבור מה)

ביאור נפלא בלשון צחה וקלה בהוצאה ברורה ומאירת עיניים, ואף דברים עמוקים מבוארים בו בפשטות ובבהירות (הרה"ג עמרם פריד שליט"א)

זו הפעם הראשונה בהסטוריה שהפך ספר יקר זה של רבנו בחיי זיע"א להיות מונגש לכל בר בי רב דחד יומא (הרה"ג יצחק ברדא שליט"א)

או באתר: www.hasdeyionon.org

לרכישה ב"חסדי יונן":
1700-720-500

הפרשה המצויירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" //

הרכ מכריטה לא הטכני אלמר זכתי על קורת. אם התורה אלוהית - שהיא אכפירה - אינני חוכן אלא שיש לי סא אימור זכתי	זיקח קרח-לקח את צלצולו צב אחר.	קרח כלאונו כחר כרע וצב מחלוקת נראה כהם ישראל.	הצב הרע חי ומשגשג מחלוקת.